

РАННА ПРОЛѢТЬ

Полето е катъ географска карта:
зеленина и снѣгъ, и черна угаръ, —
а сгушената въ храста теменуга
съ усмивка срѣща слънчевата Марта.

Звънятъ по хълма първи хлопотари,
привеждатъ се напѣпилитѣ грани,
и въ детскитѣ ржце, съсъ радостъ брани,
искрѣятъ китни, златни минзухари.

Ей топлиятъ южнякъ шуми, разпитва
нивята, какъ презъ зимата сж спали. —
А тѣ отвръщатъ, че молитва пѣли —
къмъ Слънцето отправяли молитва.

Свѣтлозаръ Димитровъ

КАФЕТО

Кафето е било познато много отдавна.

Една персийска легенда разправя, какъ то е било открито за пръвъ пжтъ. Иегуменътъ на единъ манастиръ научилъ отъ козаритѣ, че когато козитѣ ядѣли зърната на кафеното дърво, оставали бодри цѣла нощъ, не заспивали, бивали възбудени и немирни. Иегуменътъ се сѣтилъ да се възползува отъ това. При продължителна нощна черковна служба твърде често на монаситѣ се додрѣмвало и доспивало въ черква. За да ги предпази отъ това, иегуменътъ наредилъ преди нощната молитва всѣки да изяде по нѣколко зърна кафе. После пжкъ привикнали да го пекатъ, мелятъ и пиятъ варено. Така кафето влѣзло въ употреба.

Въ Европа кафето почнало да се употребява преди 300 години.